

Arrest

nr. 215 406 van 21 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P.J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en tot de Pasjtoense Dadakhelstam te behoren. U bent ongeveer achttien jaar geleden geboren in het dorp Sargal Kalay in het district Alikhel ook gekend als Jaji en Aryub Zazai, in de provincie Paktia. U bent ongehuwd en ongeletterd. Uw vader werkte als automecanicien.

Uw broer M. (...) begon twaalf of dertien jaar geleden te werken voor het Afghaanse leger. Op de 30e van de 5e maand van het jaar 1393 Afghaanse kalender (21 augustus 2014 Gregoriaanse kalender) kwam uw broer samen met enkele andere officiers om het leven bij een mijnontploffing in Gardez, de provinciehoofdstad van Paktia.

In de derde of vierde maand van 2015 werd uw vader ontvoerd door de taliban. Hij werd vijf dagen vastgehouden en geslagen nabij het dorp Khar Shatal in uw district, waarna zijn lichaam aan de weg achtergelaten werd. Hij bracht nog tien dagen door in het overheidsziekenhuis te Gardez maar kwam toen te overlijden.

Na de dood van uw vader hoorde uw moeder op huwelijken en begrafenissen dat ook uw leven in gevaar was voor de taliban en uw oom langs moederskant M.A. (...) regelde een smokkelaar zodat u het land kon verlaten, hetgeen u enkele maanden later ook deed.

U verliet Afghanistan tussen 20 en 25 augustus 2015 om via onder andere Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Oostenrijk en Duitsland in België aan te komen op 4 november 2015 en asiel aan te vragen op 16 november 2015.

U vreest om bij terugkeer naar Afghanistan gedood te zullen worden door de taliban.

Ter staving van uw verzoek legt u enkele werkdocumenten van uw broer M. (...) neer, twee foto's van uw broer, twee foto's van uw vader en de omslag waarin deze naar België werden gestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 09/03/2018, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Alikhel omdat uw verklaringen over uw eigen activiteiten en die van uw familie in Afghanistan niet geloofwaardig zijn, en uw kennis over de geografie, incidenten en prominente figuren van Alikhel dermate ontoereikend is dat u niet aannemelijk maakt uw hele leven daar te hebben doorgebracht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2015/28901, dd.30 november 2015). Dat u op 20 oktober 1999 zou zijn geboren, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld van 20 oktober 1999 naar 1 januari 1995. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, doet besluiten dat u geen zicht wilt geven op uw werkelijke achtergrond, zeker aangezien het verschil maar liefst vier jaar en tien maanden bedraagt. Uw leeftijd is immers een bepalende factor voor uw levensomstandigheden en voor het kennisniveau dat van u verwacht kan worden. Uw betrachting voor een minderjarige door te gaan kadert dan ook in uw

opzet de asielinstanties een duidelijk zicht op uw werkelijke leven voor uw komst naar België te ontnemen.

In het verlengde hiervan kan er evenmin veel geloof worden gehecht aan het u voorgehouden profiel van ongeletterde jongen die niets deed behalve wat thee en eten naar uw vaders werk brengen (CGVS, p. 10). U zou nooit een betaalde job gehad hebben (CGVS, p. 11), hielp nooit mee met het werk van uw vader (CGVS, p. 10) en bracht louter thee en eten naar zijn werk. Het is weinig geloofwaardig voor een gezonde jongeman in de Afghaanse context dat u niets wezenlijks bijdroeg aan uw gezin, zeker aangezien uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat u reeds twintig jaar oud was toen u vertrok uit Afghanistan.

Uw verklaringen over de landbouw in uw regio kunnen ook maar matig overtuigen, zeker aangezien uw paternale oom F. (...) en uw twee ooms van moederskant landbouwers zijn en jullie zelf een stuk grond hebben dat door F. (...) verbouwd wordt (CGVS, p. 12,13). Hoewel u beweert dat F. (...) en de andere landbouwers in uw dorp hasj verbouwen bent u enorm vaag wanneer u gevraagd wordt hoelang het duurt om hasj te drogen (CGVS, p. 12,13,14) en kan u zich niet herinneren wat er in de maand dat u vertrok uit Alikhel op de velden stond (CGVS, p. 14). Tarwe wordt volgens u bij jullie pas in de derde maand gezaaid (CGVS, p. 14). Dit komt echter geenszins overeen met objectieve informatie over de landbouw in uw regio, ongeacht of u in de Afghaanse (22 mei – 21 juni) dan wel Gregoriaanse kalender bedoelde. Volgens deze informatie wordt tarwe in Paktia namelijk gezaaid in oktober en november, terwijl het geoogst wordt in mei en juni. Ook klaver hadden jullie (CGVS, p. 12) en dat wordt in Paktia in september en oktober gezaaid, waardoor uw bewering dat er bij jullie niets gezaaid wordt tot in de elfde maand (CGVS, p. 14) niet overeenkomt met deze informatie. Bovenstaande vaststellingen halen sterk het geloof dat u in een landbouwgemeenschap van Alikhel woonden sterk onderuit.

U biedt evenmin zicht op uw familiale situatie in Afghanistan. Uw broer M. (...) zou twaalf à dertien jaar geleden voor het nationale leger zijn beginnen werken (CGVS, p. 20) maar ook dit maakt u geenszins aannemelijk. Ten eerste zou dit betekenen dat M. (...), die u vijf of zes jaar ouder schat dan uzelf (CGVS, p. 9) reeds op zijn vijftien à zeventien jaar bij het leger ging, hoewel u zelf geen idee heeft op welke leeftijd hij erbij ging (CGVS, p. 20). Over hoe hij erbij ging, weet u tout court weinig te vertellen behalve dat u denkt dat hij een taskara nodig had (CGVS, p. 20). U weet niet hoelang zijn training duurde, of hij dan terug naar huis keerde of waar deze training plaatsvond (CGVS, p. 20-21). Ook over zijn activiteiten eens hij bij het leger was, blijven uw verklaringen ontstellend vaag. U weet niet waar in Kunduz hij was (CGVS, p. 21), of hij in een stad was (CGVS, p. 21), bij welk korps hij zat (CGVS, p. 21), welke bijnaam dit korps kreeg (CGVS, p. 22), welke officiersrang uw broer had (CGVS, p. 21-22), welke rang zijn commandant had (CGVS, p. 21), hoeveel mensen uw broer onder hem had (CGVS, p. 22) en kent geen enkele collega van hem (CGVS, p. 23). De enige operatie die u zich herinnert, was er één in Paktia maar hierover kunt u niets zeggen behalve dat hij moest vechten tegen de taliban (CGVS, p. 22). U kunt zelfs niet zeggen waar in Paktia dit gebeurde (CGVS, p. 22) en behalve deze operatie weet u niet zeker of hij nog vocht tegen de taliban (CGVS, p. 24). Over de jaren dat hij in de provincie Khost werkzaam was, herinnert u zich absoluut niets (CGVS, p. 23) en uw broer zou onderweg van zijn werk naar jullie huis weliswaar gevaarlijke plekken moeten passeren, maar opnieuw slaagt u er niet in om ook maar één concreet voorbeeld te geven van zo'n gevaarlijke plek (CGVS, p. 23).

U maakt dus niet aannemelijk dat uw broer effectief dit werk verrichtte voor het nationale leger. Getuige daarvan zijn ook uw verklaringen over het overlijden van uw broer als gevolg van deze werkzaamheid. U weet niet welke officiers bij hem waren toen hij opgeblazen werd bij een aanslag (CGVS, p. 25), wie deze aanval uitvoerde (CGVS, p. 26) en beweert dat uw broer ervoor wel bedreigingen kreeg maar dat u niet weet hoe of wanneer (CGVS, p. 25), hoewel uw broer hierover zou verteld hebben tegen een dorpeling van u, A. (...) (CGVS, p. 26). U kunt verder niet eens inschatten hoeveel tijd er tussen de aanslag op uw broer en de ontvoering en dood van uw vader verstreek (CGVS, p. 27). Uw vage verklaringen over de dood van uw vader kunnen evenmin overtuigen (CGVS, p. 27-28), waardoor u noch het overlijden van uw vader, noch het werk en het overlijden van uw broer M. (...) aannemelijk maakt. Dit is nochtans belangrijk ter aanvulling van uw eigen profiel aangezien u beweert dat de inkomsten van uw familie enkel bestonden uit de lonen van uw broer en van uw vader (CGVS, p. 11). Deze ongeloofwaardige verklaringen over het werk van uw broer versterken dan ook op hun beurt de ongeloofwaardigheid van uw eigen nietsdoen in Afghanistan.

Daarbij komend is het ook opmerkelijk dat u verklaart dat uw oom langs moederskant M. (...) uw reis regelde en de smokkelaar betaalde (CGVS, p. 15) maar dat u niet weet hoeveel hij betaalde (CGVS, p. 16). Over de terugbetaling aan uw oom zegt u dan weer vaagweg dat u het zult vragen eens u in de mogelijkheid verkeert om het terug te betalen (CGVS, p. 16). Gezien het bedrag dat u oom, een landbouwer die uw reis financierde met de verkoop van hasj en aardappelen (CGVS, p. 16), waarschijnlijk moest neertellen om u naar Europa te krijgen, is het weinig geloofwaardig dat hieromtrent geen duidelijk afspraken zijn gemaakt. Door hier geen duidelijke verklaringen over af te leggen, verhult u opnieuw de werkelijke financiële situatie van uw familie in Afghanistan.

Dat u noch op uw eigen activiteiten zicht biedt, noch op uw huidige familiale situatie in Afghanistan, geeft de geloofwaardigheid van uw verblijf in Alikhel en de omstandigheden hiervan een fikse knauw. Dit wordt nog versterkt door de vele ernstige hiaten in uw kennis over de regio waar u uw hele leven zou hebben doorgebracht. Zo zegt de naam Hazamkhel u niets (CGVS, p. 6) terwijl deze stam nog in februari 2015 een dodelijk conflict had met een andere stam in het dorp Roqyan. U lijkt zelfs niet op de hoogte te zijn dat er daar tussen verschillende Zazaïstammen zelf een conflict was aangezien u direct begint over gevechten aan de Pakistaanse grens. U heeft daarenboven geen idee waarom mensen naar Pakistan zouden gaan en zegt dat jullie over die onderwerpen niet praten (CGVS, p. 7), hetgeen maar weinig geloofwaardig is voor een plek op enkele luttele kilometers van de Pakistaanse grens. Gevraagd naar een aanval van de taliban op een volleybalveld in het dorp Shagi in mei 2015 waarbij twee mensen gedood en maar liefst dertig mensen ontvoerd werden door de taliban, begint u vaag over een aanval op een voetbalveld waarbij er veel mensen omkwamen en er veel schade was (CGVS, p. 9) maar hoe ze omkwamen of waar het gebeurde, kunt u niet zeggen, waardoor ernstig getwijfeld kan worden of u het wel over hetzelfde incident heeft. U vermeldt ook nog een incident dat volgens u misschien in Khar Shatal gebeurde waarbij twee broers zouden gestorven zijn (CGVS, p. 9) maar kunt niet zeggen waar precies (CGVS, p. 8), noch wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 9). U zegt voorts dat u wel denkt dat er nog een luchtaanval was op een andere plek maar weet niet waar en zelfs wanneer het CGVS u expliciet vraagt of het in Roqyan was, zegt u louter dat het mogelijk is (CGVS, p. 19). Nochtans waren er zware legeroffensieven van de overheid in 2013 waarbij maar liefst 65 talibanleden om het leven kwamen door luchtaanvallen in Roqyan en een grondoffensief in Khar Shatal, geen verwaarloosbaar voorval dus.

Tot slot herinnert u zich wel dat uw vader eens vertelde over een overstroming maar dat die heel lang geleden was en u zich die zelf niet herinnert (CGVS, p. 15). Dit is uiterst vreemd aangezien er nog in 2013, amper twee jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, een grote overstroming plaatsvond in heel Paktia, waaronder ook uw district, waarbij de landbouwgronden van honderden families vernietigd werden.

Dat deze gebeurtenissen die de laatste jaren voor uw vertrek in uw district plaatsvonden u telkens niets zeggen, versterkt de indruk dat u niet in Alikhel verbleef de jaren voor uw vertrek. U werd nochtans de kans geboden om eender welk incident sinds het vertrek van de Amerikanen, volgens u een zestal jaar geleden (CGVS, p. 17), te vermelden en u werd tijdens het persoonlijk onderhoud zelfs een pauze aangeboden waarin u even rustig kon nadenken hierover (CGVS, p.30). Toch slaagde u er niet in om ook maar één verder voorval sinds het vertrek van de Amerikanen in uw regio te vermelden (CGVS, p. 30).

Wanneer het CGVS vervolgens polst naar uw kennis over de prominente figuren van uw regio, blijft u opnieuw in gebreke. U vermeldt zelf dat een zekere Massood Haidari districtshoofd zou geweest zijn op het moment dat u vertrok (CGVS, p. 18) maar zegt hierop "Ik heb niets te zeggen over hem" (CGVS, p. 18). Zelfs wanneer het CGVS u duidelijk maakt dat u eender wat mag zeggen over deze persoon komt u niet verder dan te zeggen dat mensen zeiden dat hij een goed districtshoofd was (CGVS, p. 18). Voor deze Haidari zou volgens u een zekere Wali Shah Hemat districtshoofd geweest zijn (CGVS, p. 18) maar wie voor deze persoon districtshoofd was, weet u niet (CGVS, p. 18). Het is opvallend dat u deze twee namen zelf aangeeft maar enerzijds zo goed als niets weet te zeggen over Massood Haidari en anderzijds de namen van de personen waar het CGVS naar peilt zelfs niet herkent. Abdur Rahman, die in maart 2014 districtshoofd was, amper anderhalf jaar voor uw vertrek dus, kent u niet (CGVS, p. 18). U blijkt evenmin op de hoogte te zijn van zijn conflict met de gouverneur van Paktia Juma Hamdard dat toen plaatsvond (CGVS, p. 18). Hetzelfde geldt voor Azad Khan, het districtshoofd van uw district in 2012, die reeds in 2008 een belangrijke rol innam in uw district (CGVS, p. 30). U beweert dat u zijn naam wel heeft gehoord maar u kunt niet zeggen of hij een talibanlid, dan wel een lid van de overheid, een Amerikaan, een boer of een dorpeling van u is (CGVS, p. 30), dit terwijl u op het moment dat hij nog districtshoofd was reeds zeventien jaar oud was. Ook Amir Mohammad kent u niet (CGVS, p. 30). Hij is nochtans de voormalige grenspolitiecommandant en lokale leider in uw district en in december 2011 bracht hij zonnepanelen naar de Kotgay bazaar, de plek waar uw vader sinds u zich kunt herinneren werkte en waar u zelf ook naartoe ging om hem thee te brengen (CGVS, p. 10). Ook na de boodschap dat zijn zoon Hamyun heet, zegt de naam Amir Mohammad u niets, en wanneer u een foto getoond wordt van Amir Mohammad en enkele andere dorpsouderen van Kotgay aan de bazaar, herkent u noch de personen noch de plek op de foto (CGVS, p. 30,31). Dit zijn ernstige indicaties dat u niet uw hele leven verbleef in het district Alikhel.

Wanneer u uiteindelijk nog carte blanche gegeven wordt om eender welke bekende personen uit uw district of dorp te vermelden, komt u met de naam Abdul Qader Zazai en twee andere parlementsleden die verantwoordelijk zijn voor uw district op de proppen (CGVS, p. 31). Dit komt enorm ingestudeerd over, zeker aangezien u absoluut niets meer kunt zeggen over deze Abdul Qader Zazai, niet weet van welk dorp hij komt, noch of hij verwanten heeft en of deze al dan niet in uw district wonen (CGVS, p. 31).

Sterker nog, deze Abdul Qader Zazai draagt weliswaar de achternaam Zazai maar is geboren in de provincie Kapisa en is in het parlement niet verantwoordelijk voor de provincie Paktia maar voor de provincie Kaboel.

Dat u zodanig weinig afweet over wat er zich afspeelde in uw eigen regio en over de prominente overheidscommandanten en andere figuren die er actief waren in de periode voor uw vertrek, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verblijf daar stellig.

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat ook uw geografische kennis te wensen overlaat en vooral heel ingestudeerd overkomt. U vermeldt zelf drie scholen wanneer u – zonder hier naar gevraagd wordt – de weg van uw dorp naar het districtshuis vertelt (CGVS, p. 5), maar wanneer het CGVS u vraagt of u nog scholen kent, zegt u “Over scholen weet ik niet meer dan dit” (CGVS, p. 5). De school Faqir Baba zegt u niets terwijl in deze school in het jaar 2014 een kiesstation werd geïnstalleerd en deze school exact op de weg tussen uw dorp en het districtscentrum gelegen is (CGVS, p. 5). Over Gul Ghundi zegt u dan weer expliciet dat er geen school is (CGVS, p. 5) terwijl uit objectieve informatie blijkt dat er in 2008 een school gebouwd is die ook bij de verkiezingen van 2014 gebruikt werd als kieslokaal. Het dorp Reyasat – nochtans maar op een tweetal kilometer van uw dorp verwijderd, zegt u niets (CGVS, p. 4). Over het district Azra dat in de provincie Logar ligt, zegt u dan weer dat u denkt dat het tot de provincie Nangarhar behoort (CGVS, p. 8), terwijl u er niet in slaagt ook maar één andere plek in deze provincie – die nochtans aan het district Alikhel grenst – te vermelden (CGVS, p. 8). U heeft weliswaar al gehoord van Alikhel maar lijkt niet te weten dat deze naam ook gebruikt wordt om het gehele district aan te duiden (CGVS, p. 4). Het dorp Roqyan plaatst u naar de grens met Pakistan toe (CGVS, p. 7) terwijl het volledig aan de andere kant ligt van de grens met Pakistan, op zo’n 25 kilometer. Dat u gevraagd naar grote dorpen in de buurt direct de vier windrichtingen rond uw dorp beschrijft (CGVS, p. 4) en gevraagd naar nog andere dorpen de weg naar het districtscentrum uitvoerig vertelt (CGVS, p. 5) maar niet kunt antwoorden wanneer het CGVS uw geografische kennis toetst, geeft opnieuw een sterk ingestudeerde indruk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Alikhel gelegen in de provincie Paktia. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Alikhel heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo’n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 9/3/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden

gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen uit Afghanistan (CGVS, p. 29, 30, 32). Uw reactie was kortweg dat u wel degelijk altijd in uw dorp woonde (CGVS, p. 30, 31). U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (CGVS, p. 31). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p. 2). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 31,32).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. U toont generlei wijze aan dat de personen op de twee foto's die u neerlegt daadwerkelijk uw vader respectievelijk broer zijn. U staat zelf op geen van beide foto's en over de plaats, het tijdstip en de omstandigheden waarin deze foto's genomen werden, bestaat geen duidelijkheid. Deze zeggen aldus absoluut niets over uw beweerde verblijf in Alikhel. Uit de omslag kan hoogstens afgeleid worden dat deze verstuurd is uit Kaboel door een persoon die beweert in Paktia te wonen. Wat betreft de documenten van uw broers werk moet worden opgemerkt dat nergens uit deze stukken opgemaakt kan worden dat deze documenten daadwerkelijk aan uw broer toebehoren. Bovendien kunnen dergelijke documenten enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Er moet eveneens verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vraagt in het onderhavige verzoekschrift om hem te willen "horen en haar procedure te willen verderzetten".

2.2. Verzoeker beroept zich op de schending van "de artikelen van 62" van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/4 en 48/5 van de

Vreemdelingenwet in samenhang met de artikelen 2, 4, 18 en 19 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (Handvest), artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 en *“het beginsel van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en artikel 62, § 1 van voormelde Wet van 15 december 1980 en de samenwerkingsplicht uit artikel 48/6 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 41 (recht op behoorlijk bestuur) van het voormelde Handvest”*.

Verzoeker stelt dat de kern van zijn vrees niet steunt op één van de redenen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen maar wel steunt op de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Volgens verzoeker heeft zijn geloofwaardigheid geen invloed op de beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Volgens verzoeker staat vast dat hij alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo snel mogelijk heeft voorgelegd en dat hij zo goed mogelijk zijn medewerking heeft verleend. Hij legde de stukken die hij ter staving van zijn verklaringen bezat neer.

Verweerder erkent volgens verzoeker dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft en beoordeelt de situatie aldaar. Dat verzoeker ongeloofwaardig is, ontslaat verweerder niet van de beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan enkel naar zijn land van nationaliteit worden teruggestuurd en er is geen veilig derde land, noch een eerste land van asiel vastgesteld.

“Indien zoals in casu er een gewapend conflict over het hele grondgebied van het land van herkomst heerst dat leidt tot blind en willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van voormelde Wet van 15 december 1980 dan is er louter door het bestaan van het blind en willekeurig geweld nood aan internationale bescherming en verwerende partij kan deze enkel niet toekennen indien zij aantoon dat aan de wettelijke bestaansvoorwaarden van enig concreet intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 is voldaan waarvan redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoekende partij er gebruik van maakt.

Indien verwerende partij dit intern vluchtalternatief niet onderzoekt terwijl het bestaan van het blind en willekeurig geweld ingevolge het gewapend conflict over het hele grondgebied van Afghanistan vaststaat dan onttrekt verwerende partij zich aan haar wettelijke verplichting en kerntaak.

Indien bij de niet-inoverwegingname van een volgende asielaanvraag verwerende partij bij toepassing van artikel 57/6/2, § 2 van voormelde Wet van 15 december 1980 zich verplicht moet uitspreken over of de teruggrijving of verwijdering al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementsbegin sel in hoofde van de verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van voormelde Wet van 15 december 1980 dan dient verwerende partij bij de inoverwegingneming ten gronde ditzelfde zeker moet doen wetende dat de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van voormelde Wet van 15 december 1980 daarvan een bijzonder vorm is.

In casu heeft verwerende partij dit niet onderzocht en zich daardoor van haar wettelijke opdracht en verplichting onttrokken minstens heeft zij onzorgvuldig gehandeld.”

Volgens verzoeker zijn de aangehaalde bepalingen geschonden en zijn alle overige motieven in de bestreden beslissing daardoor irrelevant.

2.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om de bestreden beslissing te hervormen of te vernietigen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord, dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker, die bovendien op generlei wijze duidt wat hij dan wel bijkomend zou kunnen of willen uiteenzetten, had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kunnen en moeten doen.

3.2. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken

richtlijn is verstrekt en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 18 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de EU (Handvest) is een louter algemeen geformuleerde bepaling en luidt als volgt:

“Het recht op asiel is gegarandeerd met inachtneming van de voorschriften van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en het Protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen, en overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.”

Verzoeker duidt op generlei wijze en er kan evenmin worden ingezien hoe voormelde bepaling door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

Artikel 19 van het Handvest heeft betrekking op de bescherming bij verwijdering, uitzetting en uitlevering. Verzoeker preciseert niet hoe voormeld artikel *in concreto* zou zijn geschonden. Bovendien spreekt de Raad zich in het kader van het onderhavige beroep niet uit over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. Bijgevolg wordt de voormelde schending evenmin dienstig opgeworpen.

Verzoeker duidt ook niet welk(e) bepaling(en) van artikel 41 van het Handvest *in casu* zouden zijn geschonden. Evenmin preciseert hij waaruit deze schending concreet zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van artikel 41 van het Handvest niet dienstig aangevoerd.

3.4. De artikelen 2 en 4 van het Handvest stemmen overeen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Nog daargelaten dat de Raad zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uitspreekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 4 van het Handvest is dan ook niet aan de orde.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat er geen elementen zijn waaruit in zijn hoofde bijzondere procedurele noden konden blijken, dat redelijkerwijze aangenomen kan worden dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.7. Verzoeker stelt in het onderhavige verzoekschrift dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft en dat hij omwille van het gewapend conflict in Afghanistan en op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Te dezen blijkt dat verzoeker, in tegenstelling met wat hij op louter algemene wijze poneert in het voorliggende verzoekschrift, op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat.

Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker de inhoud van de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht doch deze volledig onverlet laat waar gemotiveerd wordt dat:

- (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde geboortedatum, dat hij zich ten onrechte trachtte voor te doen als minderjarige en dat hieruit kan worden afgeleid dat hij geen zicht wilt geven op zijn werkelijke achtergrond;
- (ii) in het verlengde hiervan evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden profiel van ongeletterde jongen die niets deed behalve wat thee en eten naar zijn vaders werk te brengen;
- (iii) zijn verklaringen over de landbouw in zijn regio niet kunnen overtuigen;
- (iv) hij geen zicht biedt op zijn familiale situatie in Afghanistan en met name ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn broer, diens werkzaamheden en diens overlijden, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn eigen profiel eveneens verder ondermijnt;
- (v) zich ernstige hiaten vertonen in verzoekers kennis over de regio waar hij zijn hele leven beweerde te hebben doorgebracht, over de gebeurtenissen aldaar en over de prominente figuren in deze regio;
- (vi) ook verzoekers geografische kennis te wensen over laat;
- (vii) gelet op het voorgaande, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers herkomst en asielrelaas;
- (viii) verzoeker, zelfs nadat hij werd geconfronteerd met het voorgaande en ondanks dat hij nogmaals werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht en op de gevolgen van het verzaken aan deze plicht, bleef persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen;
- (ix) de door verzoeker neergelegde documenten geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande.

De motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing vinden daarbij stuk voor stuk steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd gelden.

Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), (familiale) netwerk, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie in Afghanistan (nog daargelaten dat hij

deze daarenboven in het geheel niet staft of onderbouwt en derhalve geenszins aantoon dat de situatie in het gehele land van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet) niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke profiel, achtergrond, herkomst, verblijfplaats(en), (familiale) netwerk, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke herkomst en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële profiel, (familiale) netwerk, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.10. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT